

Eftertryk fra den høitærede Ministers Side, at naar vi gave de 6 store Kanoner, vilde vi beskytte Kjøbenhavn, vel ikke fuldstændig mod Bombardement, men mod et virksomt Bombardement. Nu kommer den høitærede Minister og siger, at med de 11 Stk. 15 Ctm. Kanoner vil man gjøre det umuligt for Fienden at opholde sig i Kongebybet med sine svære Panterskibe, gjøre det vanskeligt for Fienden at opholde sig i Hollænderdybet osv. med andre Ord de 11 Stk. 15 Ctm. Kanoner skulle udføre den samme Gjerning, som var tiltænkt de 6 store Kanoner. Er det da den høitærede Ministers Mening nu, at de 6 store Kanoner ikke kunne udføre den Gjerning, de skulde kunne udføre for 2 Aar siden? Det maa man næsten antage; thi hvis de 6 Kanoner ville kunne gjøre den Gjerning, som man for to Aar siden lovede, at de skulde kunne gjøre, behøve vi jo ikke de 11 Stk. 15 Ctm. Kanoner; idet de ikke ville kunne gjøre Mere, ikke ubetinget ville kunne beskytte Kjøbenhavn mod et Bombardement, men kun mod et virksomt Bombardement efter den høitærede Ministers Mening; men det samme skulde jo allerede de 6 store Kanoner kunne gjøre. Dette maa altsaa gjøre os noget betænkelige ved de 6 store Kanoner. Man maa slutte deraf, at det er den høitærede Ministers Mening, at de ikke ville kunne gjøre den Gjerning at beskytte Kjøbenhavn mod et virksomt Bombardement. Men lad os da se at komme tilbage fra dem, da vi nu have en gyldig, lovlig Grund dertil i Kontraktbruddet. — Det gjør et eiendommeligt Indtryk under disse Forhandlinger at høre fra en vis Side, ikke fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), men fra den høitærede Krigsminister, det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen) og Ugeindende, disse stærke og gjentagne Appeller til Fædrelandskjærlighed og Patriotisme. De Herrer synes at mene, at Fædrelandskjærlighed og Patriotisme bestaa i at bevilge, hvadsomhelst der forlanges til Krigsvæsenet. Det er en egen Opfattelse af de Herrer; men vi, som ikke finde os foranledigede til blindtheden, hver Gang der forlanges Noget til Krigsudgifter, at sige Ja og Amen dertil, maa dog nedlægge Indsigelse imod, at der paa dette Sted, i Folkethinget, kommer den store Slags Bemærkninger frem, hvori der indirekte ligger en Sigelse for, at de, der ikke ville bevilge saameget som de Herrer, ikke have den samme Patriotisme som de. Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds henvendte til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds en stærk Bebreidelse, fordi han søgte ude i Befolkningen at skabe Uvillie mod Hærløven. Nu, jeg skal slet ikke inblade mig paa at forsvare den Maade, hvorpaa det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds omtaler Hærløven blandt Befolkningen, idet jeg lægger overordenlig ringe Vægt derpaa, da jeg tror, at det ikke har saamegen Betydning, som det ærede

Medlem selv tror; men under alle Omstændigheder gaar det dog kun ud paa at vække Misforstaaelse, politisk Mistemning overfor dem, der have været med til at vedtage Hærløven. Forjaavidd dette skulde komme til at gaa ud over mig, skal jeg finde mig deri med Engletaalmodighed. Men fra det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds Side er det dog en ganske eiendommelig Bebreidelse til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds; thi det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds tilligemed de Officerer, der ifølge hans egen Fremstilling reise Landet rundt for at oplive Befolkningen med Hensyn til Forsvarsvæsenet, tage ikke i Betænkning at bibringe Befolkningen den Mening, at hele Officerstanden i Danmark betragter vort Forsvarsvæsen som ubrugeligt, og faae vi Krig aabaare, hvad det ærede Medlem ikke anser for umuligt, med hvilket Mod, med hvilken Tillid vil saa Befolkningen gaa i Alben, naar man paa den Maade har nedbrudt Tilliden hos dem til vort Forsvarsvæsen? Ansæ de Herrer dette for mere patriotisk end det, de anse over? De Herrer fra den Side skulde være noget betænkelige ved at vække den Slags Foresillinger om vort Forsvarsvæsen, at vi aldeles intet Forsvarsvæsen have; de gjøre sikkert mere Skade end Gavn derved, da de jo dog, det er jeg overbevist om, have det Onske, at vi virkelig skulle værge os, naar det kommer til Stykket. — Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og tillade mig at anbefale det Endringsforslag, jeg i Forening med to andre Medlemmer har stillet om at negte de 834,200 Kr. som sidste Bidrag til de 6 store Kanoner.

Tal: Jeg kunde ønske først at følge det ærede Medlem fra Randers (N. P. Jensen) lidt. Han sagde, at, for at faae Sagen om Forsvarsvæsenet frem, maatte man have den frem til Behandling her, og saa talte han jo om den store Betsignelse, som de Herrer Militære virke til ved deres Foredrag. Jeg tror virkelig ogsaa om de Herrer Militære, der have talt paa disse Møder, at Meningen hos dem har været meget god; men jeg tror tillige, at istedetfor at opildne Folket til Modstand ved at vise, at det har Modstands-evne, have de tværtimod svækket Folkets Følelse deraf ganske betydelig, idet den Tone, der gaar gjennem deres Foredrag, er den, at Alt, hvad vi nu ofre, og som jo udgjør 17—18 Mill. Kr. eller saa, er saagodt som Ingenting, og at vi staa og ere lige saa hjælpeløse som altid. Vi hørte dog forleden Aar, da vi bevilgede Kanonerne, en Røst af anden Art fra den høitærede Marineminister (Bust: Det var Krigsministeren). Ja, saa tager jeg fejl. Da sagde vedkommende Minister, at naar disse Kanoner bleve bevilgede, saa kunde vi yde noget Forsvar, og desuden blev det ved Hærløvens Behandling sagt, og det gjentagne Gange, at vilde vi nu gaa til dens Gjen-